

Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

► **B**

DECYZJA RADY (WPZiB) 2020/1999

z dnia 7 grudnia 2020 r.

**w sprawie środków ograniczających stosowanych w sytuacji poważnych pogwałceń i naruszeń
praw człowieka**

(Dz.U. L 410I z 7.12.2020, s. 13)

zmieniona przez:

Dziennik Urzędowy

	nr	strona	data
► <u>M1</u> Decyzja Rady (WPZiB) 2021/372 z dnia 2 marca 2021 r.	L 71I	6	2.3.2021

▼B**DECYZJA RADY (WPZiB) 2020/1999****z dnia 7 grudnia 2020 r.****w sprawie środków ograniczających stosowanych w sytuacji poważnych pogwałceń i naruszeń praw człowieka***Artykuł 1*

1. Niniejsza decyzja ustanawia ramy dotyczące ukierunkowanych środków ograniczających w celu zaradzenia poważnym pogwałceniom i naruszeniom praw człowieka na całym świecie. Ma ona zastosowanie do:

- a) ludobójstwa;
- b) zbrodni przeciwko ludzkości;
- c) następujących poważnych pogwałceń lub naruszeń praw człowieka:
 - (i) tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania,
 - (ii) niewolnictwa,
 - (iii) pozasądowych, doraźnych lub arbitralnych egzekucji lub zabójstw,
 - (iv) wymuszonych zaginięć osób,
 - (v) arbitralnych aresztowań lub zatrzymań;
- d) innych pogwałceń lub naruszeń praw człowieka, które obejmują między innymi następujące pogwałcenia lub naruszenia, w zakresie, w jakim są one szeroko rozpowszechnione, systematyczne lub w inny sposób poważne w odniesieniu do celów wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa określonych w art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej:
 - (i) handel ludźmi, jak również naruszenia praw człowieka przez przemytników migrantów, o czym mowa w niniejszym artykule,
 - (ii) przemoc seksualna i przemoc ze względu na płeć,
 - (iii) pogwałcenia lub naruszenia wolności pokojowego zgromadzania się i zrzeszania się,
 - (iv) pogwałcenia lub naruszenia wolności wyrażania opinii i wolności wypowiedzi,
 - (v) pogwałcenia lub naruszenia wolności religii lub przekonań.

2. Do celów stosowania ust. 1 należy uwzględnić międzynarodowe prawo zwyczajowe i powszechnie przyjęte instrumenty prawa międzynarodowego, takie jak:

- a) Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych;
- b) Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych;

▼B

- c) Konwencja w sprawie zapobiegania i karania zbrodni ludobójstwa;
- d) Konwencja w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania;
- e) Międzynarodowa konwencja w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej;
- f) Konwencja w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet;
- g) Konwencja o prawach dziecka;
- h) Międzynarodowa konwencja o ochronie wszystkich osób przed wymuszonym zaginięciem;
- i) Konwencja o prawach osób niepełnosprawnych;
- j) Protokół o zapobieganiu, zwalczaniu oraz karaniu za handel ludźmi, w szczególności kobietami i dziećmi, uzupełniający Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej;
- k) Rzymski Statut Międzynarodowego Trybunału Karnego;
- l) Europejska Konwencja o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.

3. Do celów niniejszej decyzji osoby fizyczne lub prawne, podmioty lub organy mogą obejmować:

- a) podmioty państwowe;
- b) inne podmioty, które sprawują faktyczną kontrolę nad danym terytorium lub sprawują na nim faktyczną władzę;
- c) inne podmioty niepaństwowe.

4. Przy sporządzaniu lub zmianie wykazu zawartego w załączniku w odniesieniu do innych podmiotów niepaństwowych, o których mowa w ust. 3 lit. c), Rada uwzględni w szczególności następujące elementy:

- a) cele wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa określone w art. 21 TUE; oraz
- b) powagę lub skutki naruszeń.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmują środki niezbędne do uniemożliwienia wjazdu na ich terytoria lub przejazdu przez te terytoria wymienionych w załączniku:

- a) osób fizycznych, które są odpowiedzialne za czyny wymienione w art. 1 ust. 1;
- b) osób fizycznych, które udzielają finansowego, technicznego lub materialnego wsparcia przy popełnianiu czynów wymienionych w art. 1 ust. 1 lub w inny sposób uczestniczą w popełnianiu tych czynów, w tym poprzez planowanie tych czynów, kierowanie nimi, zlecenie ich, udzielanie pomocy w ich popełnianiu oraz ich przygotowywanie, ułatwianie ich lub zachęcanie do nich;

▼ B

c) osób fizycznych powiązanych z osobami, o których mowa w lit. a) i b).

2. Ust. 1 nie zobowiązuje państwa członkowskiego do odmówienia własnym obywatelom wjazdu na swoje terytorium.

3. Ust. 1 pozostaje bez uszczerbku dla przypadków, w których państwo członkowskie jest związane zobowiązaniami na mocy prawa międzynarodowego, a mianowicie:

a) jako państwo przyjmujące międzynarodową organizację międzyrządową;

b) jako państwo przyjmujące międzynarodową konferencję zwołaną przez Organizację Narodów Zjednoczonych lub pod auspicjami tej organizacji;

c) na mocy umowy wielostronnej przyznającej przywileje i immunitety; lub

d) na podstawie traktatu pojednawczego (traktatu laterańskiego) z 1929 r. zawartego między Stolicą Apostolską (Państwem Watykańskim) a Włochami.

4. Ust. 3 uznaje się za mający zastosowanie również w przypadkach, gdy państwo członkowskie jest państwem przyjmującym Organizację Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE).

5. Rada jest należycie informowana o wszystkich przypadkach udzielenia przez państwo członkowskie zwolnienia na podstawie ust. 3 lub 4.

6. Państwa członkowskie mogą udzielić zwolnienia ze środków nałożonych na podstawie ust. 1 w przypadku gdy podróż jest uzasadniona pilną potrzebą humanitarną lub uczestnictwem w posiedzeniach międzyrządowych, posiedzeniach, które są popierane przez Unię lub w posiedzeniach, których gospodarzem jest Unia lub państwo członkowskie sprawujące przewodnictwo w OBWE, podczas których prowadzony jest dialog polityczny bezpośrednio propagujący cele polityczne odnośnych środków ograniczających, w tym położenie kresu poważnym pogwałceniom i naruszeniom praw człowieka oraz propagowanie praw człowieka.

7. Państwa członkowskie mogą też udzielić zwolnienia ze środków nałożonych na podstawie ust. 1 w przypadku, gdy wjazd lub przejazd jest niezbędny do przeprowadzenia postępowania sądowego.

8. Państwo członkowskie zamierzające udzielić zwolnienia, o którym mowa w ust. 6 lub 7, powiadamia o tym Radę na piśmie. Zwolnienia uznaje się za udzielone, chyba że członek Rady wniesie pisemny sprzeciw w terminie dwóch dni roboczych od otrzymania powiadomienia o proponowanym zwolnieniu. W przypadku gdy członek Rady wniesie sprzeciw, Rada może, stanowiąc większością kwalifikowaną, postanowić o przyznaniu proponowanego wyłączenia.

9. W przypadku gdy państwo członkowskie zezwala na podstawie ust. 3, 4, 6, 7 lub 8 na wjazd na swoje terytorium lub przejazd przez swoje terytorium osób wymienionych w załączniku, zezwolenie jest ściśle ograniczone do celu, w jakim zostało udzielone, i do osób, których bezpośrednio dotyczy.

▼B*Artykuł 3*

1. Zamraża się wszelkie środki finansowe i zasoby gospodarcze należące do lub będące własnością, w posiadaniu lub znajdujące się pod kontrolą wymienionych w załączniku:

- a) osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów, które są odpowiedzialne za czyny wymienione w art. 1 ust. 1;
- b) osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów, które udzielają finansowego, technicznego lub materialnego wsparcia przy popełnianiu czynów wymienionych w art. 1 ust. 1 lub w inny sposób uczestniczą w popełnianiu tych czynów, w tym poprzez planowanie tych czynów, kierowanie nimi, zlecenie ich, udzielanie pomocy w ich popełnianiu oraz ich przygotowywanie, ułatwianie ich lub zachęcanie do nich;
- c) osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów powiązanych z osobami fizycznymi lub prawnymi, podmiotami lub organami, o których mowa w lit. a) i b).

2. Nie udostępnia się – bezpośrednio ani pośrednio – osobom fizycznym lub prawnym, podmiotom lub organom wymienionym w załączniku ani na ich rzecz żadnych środków finansowych ani zasobów gospodarczych.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 2 właściwe organy państw członkowskich mogą zezwolić na uwolnienie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych lub na udostępnienie niektórych środków finansowych lub zasobów gospodarczych na warunkach, jakie uznają za stosowne, po ustaleniu, że dane środki finansowe lub zasoby gospodarcze są:

- a) niezbędne do zaspokojenia podstawowych potrzeb osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów wymienionych w załączniku oraz członków rodzin pozostających na utrzymaniu takich osób fizycznych, w tym do dokonania płatności za żywność, płatności z tytułu najmu lub kredytu hipotecznego, płatności za leki i leczenie, płatności podatków, składek ubezpieczeniowych oraz opłat za usługi użyteczności publicznej;
- b) przeznaczone wyłącznie na pokrycie uzasadnionych kosztów honorariów lub zwrotu poniesionych wydatków związanych z usługami prawniczymi;
- c) przeznaczone wyłącznie na pokrycie opłat lub należności za usługi polegające na zwykłym przechowywaniu lub utrzymywaniu zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych;
- d) niezbędne do pokrycia nadzwyczajnych wydatków, pod warunkiem że odpowiedni właściwy organ powiadomił właściwe organy pozostałych państw członkowskich oraz Komisję o powodach, dla których uważa, że należy udzielić szczególnego zezwolenia, co najmniej dwa tygodnie przed jego udzieleniem; lub
- e) przedmiotem wpłaty na rachunek lub wypłaty z rachunku misji dyplomatycznej lub konsularnej lub organizacji międzynarodowej posiadającej immunitet na mocy prawa międzynarodowego, w zakresie, w jakim płatności te są przeznaczone na oficjalne cele misji dyplomatycznej lub konsularnej lub organizacji międzynarodowej.

▼ B

Dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie i Komisję o każdym zezwoleniu udzielonym na podstawie niniejszego ustępu.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 właściwe organy państw członkowskich mogą zezwolić na uwolnienie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, pod warunkiem że spełnione są następujące warunki:

- a) środki finansowe lub zasoby gospodarcze są przedmiotem orzeczenia arbitrażowego wydanego przed dniem, w którym osobę fizyczną lub prawną, podmiot lub organ, o których mowa w art. 1, umieszczono w wykazie w załączniku, lub orzeczenia sądowego lub decyzji administracyjnej wydanych w Unii, lub orzeczenia sądowego wykonanego w danym państwie członkowskim, przed tym dniem lub później;
- b) środki finansowe lub zasoby gospodarcze zostaną wykorzystane wyłącznie w celu zaspokojenia roszczeń zabezpieczonych takim orzeczeniem lub taką decyzją lub uznanych za zasadne w takim orzeczeniu lub takiej decyzji, w granicach określonych przez mające zastosowanie przepisy ustawowe i wykonawcze regulujące prawa osób, którym takie roszczenia przysługują;
- c) orzeczenie lub decyzja nie przynoszą korzyści osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi wymienionym w załączniku; oraz
- d) uznanie tego orzeczenia lub tej decyzji nie jest sprzeczne z porządkiem publicznym danego państwa członkowskiego.

Dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie i Komisję o każdym zezwoleniu udzielonym na podstawie niniejszego ustępu.

5. Ust. 1 nie uniemożliwia osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi, wymienionym w załączniku, dokonywania płatności należnej z tytułu umowy, porozumienia lub zobowiązania, zawartych lub powstałych przed dniem umieszczenia takiej osoby fizycznej lub prawnej, takiego podmiotu lub takiego organu w wykazie zawartym w załączniku, pod warunkiem że dane państwo członkowskie ustaliło, że płatności nie otrzymuje – bezpośrednio lub pośrednio – osoba fizyczna lub prawna, podmiot lub organ o których mowa w ust. 1.

6. Ust. 2 nie stosuje się do uznawania zamrożonych rachunków:

- a) odsetkami lub innymi dochodami z tych rachunków;
- b) płatnościami należnymi z tytułu umów, porozumień lub zobowiązań, które zostały zawarte lub powstały przed dniem objęcia tych rachunków środkami przewidzianymi w ust. 1 i 2; lub
- c) płatnościami należnymi z tytułu orzeczeń sądowych, decyzji administracyjnych lub orzeczeń arbitrażowych wydanych w Unii lub wykonanych w danym państwie członkowskim, pod warunkiem że wszelkie takie odsetki, inne dochody i płatności nadal podlegają środkom przewidzianym w ust. 1.

▼B*Artykuł 4*

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 3 ust. 1 i 2 właściwe organy w państwach członkowskich mogą zezwolić na uwolnienie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych lub na udostępnienie niektórych środków finansowych lub zasobów gospodarczych na warunkach, jakie uznają za stosowne, po ustaleniu, że przekazanie takich środków finansowych lub zasobów gospodarczych jest niezbędne do celów humanitarnych, takich jak świadczenie lub ułatwianie świadczenia pomocy, co obejmuje dostarczanie artykułów medycznych i żywności lub przewóz pracowników organizacji humanitarnej oraz udzielanie związanej z tym pomocy, lub też na potrzeby ewakuacji.

2. Dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie i Komisję o każdym zezwoleniu udzielonym na podstawie niniejszego artykułu w terminie czterech tygodni od udzielenia zezwolenia.

Artykuł 5

1. Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek państwa członkowskiego lub Wysokiego Przedstawiciela, sporządza i zmienia wykaz zawarty w załączniku.

2. Rada przekazuje decyzje, o których mowa w ust. 1, wraz z uzasadnieniem umieszczenia w wykazie, danej osobie fizycznej lub prawnej, danemu podmiotowi lub danemu organowi bezpośrednio — jeżeli adres jest znany — albo w drodze opublikowania ogłoszenia, umożliwiając tej osobie fizycznej lub prawnej, takiemu podmiotowi lub takiemu organowi przedstawienie uwag.

3. W przypadku przedstawienia uwag lub istotnych nowych dowodów, Rada dokonuje przeglądu decyzji, o której mowa w ust. 1, i powiadamia odpowiednio daną osobę fizyczną lub prawną, dany podmiot lub dany organ.

Artykuł 6

1. W załączniku zamieszcza się uzasadnienie umieszczenia w wykazie osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów, o których mowa w art. 2 i 3.

2. W załączniku zamieszcza się informacje, które są niezbędne do zidentyfikowania danych osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów, o ile informacje te są dostępne. W przypadku osób fizycznych informacje takie mogą obejmować: imiona i nazwiska oraz pseudonimy, datę i miejsce urodzenia; obywatelstwo; numer paszportu i numer dowodu tożsamości; płeć; adres, jeżeli jest znany; oraz funkcję lub zawód. W przypadku osób prawnych, podmiotów lub organów informacje takie mogą obejmować: nazwy, miejsce i datę rejestracji, numer ewidencyjny i miejsce prowadzenia działalności.

Artykuł 7

1. Rada i Wysoki Przedstawiciel przetwarzają dane osobowe w celu realizacji zadań wynikających z niniejszej decyzji, w szczególności:

a) w przypadku Rady: w celu przygotowywania i wprowadzania zmian do załącznika;

▼ B

b) w przypadku Wysokiego Przedstawiciela: w celu przygotowywania zmian do załącznika.

2. Rada i Wysoki Przedstawiciel mogą, w stosownych przypadkach, przetwarzać odpowiednie dane dotyczące przestępstw popełnionych przez wymienione w wykazie osoby fizyczne, wyroków skazujących takie osoby lub środków bezpieczeństwa dotyczących takich osób, jedynie w zakresie, w jakim przetwarzanie to jest niezbędne do opracowania załącznika.

3. Do celów niniejszej decyzji Rada i Wysoki Przedstawiciel są wyznaczeni jako „administratorzy” w rozumieniu art. 3 pkt 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 ⁽¹⁾ w celu zapewnienia, aby zainteresowane osoby fizyczne mogły wykonywać swoje prawa zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1725.

Artykuł 8

Nie są zaspokajane żadne roszczenia w związku z umową lub transakcją, których wykonanie zostało zakłócone, bezpośrednio lub pośrednio, w całości lub części, przez środki nałożone na podstawie niniejszej decyzji, w tym roszczenia o naprawienie szkody lub wszelkie inne roszczenia tego rodzaju, takie jak roszczenia o odszkodowanie lub roszczenia wynikające z gwarancji, w szczególności roszczenia o przedłużenie terminu płatności lub o spłatę obligacji, gwarancji lub zabezpieczeń, w szczególności gwarancji finansowych lub zabezpieczeń finansowych w dowolnej formie – jeżeli wystąpiły z nimi:

- a) wskazane osoby fizyczne lub prawne, podmioty lub organy wymienione w załączniku;
- b) osoby fizyczne lub prawne, podmioty lub organy działające za pośrednictwem lub w imieniu osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów, o których mowa w lit. a).

Artykuł 9

Aby zapewnić maksymalne oddziaływanie środków określonych w niniejszej decyzji, Unia zachęca państwa trzecie do przyjmowania środków ograniczających podobnych do środków przewidzianych w niniejszej decyzji.

Artykuł 10

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 8 grudnia 2023 r. i podlega ona stałemu przeglądowi. Środki określone w art. 2 i 3 stosuje się w odniesieniu do osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów wymienionych w załączniku do dnia 8 grudnia 2021 r.

Artykuł 11

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

▼B

ZAŁĄCZNIK

Wykaz osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów, o których mowa w art. 2 i 3

A. Osoby fizyczne

▼M1

	Imię i nazwisko (transliteracja pisowni rosyjskiej)	Imię i nazwisko (pisownia rosyjska)	Informacje identyfikacyjne	Powody umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
1.	Alexander (Alexandr) Petrovich KALASHNIKOV	Александр Петрович КАЛАШНИКОВ	Stanowisko(-a): dyrektor rosyjskiej Federalnej Służby Więziennej (FSIN) Data urodzenia: 27.1.1964 Miejsce urodzenia: Tatarsk, obwód nowosybirski, rosyjska FSRR (obecnie Federacja Rosyjska) Obywatelstwo: rosyjskie Płeć: mężczyzna	Alexander Kalashnikov jest od 8 października 2019 r. dyrektorem rosyjskiej Federalnej Służby Więziennej (FSIN). Z racji piastowania tego stanowiska nadzoruje całą działalność FSIN. Jako dyrektor FSIN odpowiada za poważne pogwałcenia praw człowieka w Rosji, w tym arbitralne aresztowania i zatrzymania. W sprawie Aleksieja Nawalnego, gdy wracał on do zdrowia w Niemczech (wrzesień 2020 r. – styczeń 2021 r.) po próbie otrucia go toksycznym środkiem paralityczno-drgawkowym z grupy nowiczków, FSIN zażądał 28 grudnia 2020 r., by stawiał się on niezwłocznie przed kuratorem sądowym, w przeciwnym razie groziła mu kara pozbawienia wolności za niezastosowanie się do warunków kary z zawieszeniem wykonania orzeczonej w sprawie oszustwa. W 2018 r. Europejski Trybunał Praw Człowieka uznał wyrok skazujący w sprawie oszustwa za arbitralny i niesprawiedliwy. 17 stycznia 2021 r. funkcjonariusze FSIN, działając na rozkaz Alexandra Kalashnikova, zatrzymali Aleksieja Nawalnego po jego przylocie na lotnisko w Moskwie. Podstawą aresztowania Aleksieja Nawalnego było postanowienie sądu miejskiego w Chimkach, które zostało z kolei wydane na wniosek FSIN. Już pod koniec grudnia 2020 r. FSIN wystąpiło z wnioskiem o to, by sąd zamienił orzeczoną wobec Aleksieja Nawalnego karę z zawieszeniem wykonania na karę pozbawienia wolności. 17 lutego 2021 r. Europejski Trybunał Praw Człowieka nakazał, aby rząd Federacji Rosyjskiej uwolnił Aleksieja Nawalnego.	2 marca 2021 r.
2.	Alexander (Alexandr) Ivanovich BASTRYKIN	Александр Иванович БАСТРЫКИН	Stanowisko(-a): przewodniczący Komitetu Śledczego Federacji Rosyjskiej Data urodzenia: 27.8.1953 Miejsce urodzenia: Psków, rosyjska FSRR (obecnie Federacja Rosyjska)	Alexander Bastrykin piastuje stanowisko przewodniczącego Komitetu Śledczego Federacji Rosyjskiej (zwanego dalej „Komitetem”) od stycznia 2011 r. (oraz od października do grudnia 2010 pełnił obowiązki przewodniczącego). Z racji piastowanego stanowiska nadzoruje całą działalność Komitetu. Oficjalnie Komitetowy przewodniczy prezydent Rosji. Jako przewodniczący Komitetu Alexander Bastrykin odpowiada za poważne pogwałcenia praw człowieka w Rosji, w tym arbitralne aresztowania i zatrzymania.	2 marca 2021 r.

	Imię i nazwisko (transliteracja pisowni rosyjskiej)	Imię i nazwisko (pisownia rosyjska)	Informacje identyfikacyjne	Powody umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
			Obywatelstwo: rosyjskie Płeć: mężczyzna	Alexander Bastrykin odpowiada za prowadzone przez ten Komitet szeroko zakrojone i systematyczne kampanie represji wobec rosyjskiej opozycji, wymierzone przeciwko jej członkom i polegające na prowadzeniu przeciwko nim postępowań. 29 grudnia 2020 r. Komitet wszczął postępowanie przeciwko przywódcy opozycji Aleksiejowi Nawalnemu, oskarżając go o oszustwo na dużą skalę. Aleksiej Nawalny i inne osoby publikowały artykuły na temat posiadania przez Alexandra Bastrykina w pierwszej dekadzie XXI wieku czeskiego przedsiębiorstwa LAW Bohemia zajmującego się nieruchomościami.	
3.	Igor Viktorovich KRASNOV	Игорь Викторович КРАСНОВ	Stanowisko(-a): prokurator generalny Federacji Rosyjskiej Data urodzenia: 24.12.1975 Miejsce urodzenia: Archan-gielsk, rosyjska FSRR (obecnie Federacja Rosyjska) Obywatelstwo: rosyjskie Płeć: mężczyzna	Igor Krasnov jest prokuratorem generalnym Federacji Rosyjskiej od 22 stycznia 2020 r. oraz byłym zastępcą przewodniczącego Komitetu Śledczego Federacji Rosyjskiej. Z racji piastowanego stanowiska prokuratora generalnego nadzoruje prokuratury w Federacji Rosyjskiej, prokuratury specjalne i prokuraturę wojskową. Jako prokurator generalny odpowiada za poważne pogwałcenia praw człowieka, w tym arbitralne zatrzymania protestujących, oraz za szeroko zakrojone i systematyczne represjonowanie wolności pokojowego zgromadzenia się i zrzeszania się, jak również wolności opinii i wypowiedzi. Przed protestami 23 stycznia 2021 r. prokuratura generalna ostrzegła, że ich uczestnicy zostaną pociągnięci do odpowiedzialności. Ponadto prokuratura generalna zażądała, by Federalna Służba Nadzoru w zakresie Komunikacji, Informatyki i Środków Masowego Przekazu (Roskomnadzor) ograniczyła dostęp do należących do opozycji stron internetowych i kont w mediach społecznościowych zawierających informacje o planowanych zgromadzeniach zwolenników Aleksieja Nawalnego. 29 stycznia 2021 r. prokuratura generalna ponownie zażądała, by Roskomnadzor ograniczył dostęp do należących do opozycji stron internetowych i kont w mediach społecznościowych, tym razem przed protestami w obronie Nawalnego mającymi się odbyć 30 i 31 stycznia 2021 r. Do firm internetowych (Facebook, TikTok, Twitter, Google, grupy Mail.ru) wysłano ostrzeżenia. Prokuratura generalna zapowiedziała także, że osoby biorące udział w demonstracjach zostaną postawione w stan oskarżenia. Prokuratura Generalna poparła wniosek rosyjskiej Federalnej Służby Więziennej (FSIN) o zamianę orzeczonej wobec Aleksieja Nawalnego w sprawie domniemanego oszustwa kary z zawieszeniem wykonania na karę pozbawienia wolności. Mimo że w 2018 r. Europejski Trybunał Praw Człowieka uznał wydany w sprawie Aleksieja Nawalnego wyrok skazujący za arbitralny i niesprawiedliwy, 17 stycznia 2021 r. został on aresztowany po przylocie na lotnisko w Moskwie.	2 marca 2021 r.

▼ M1

	Imię i nazwisko (transliteracja pisowni rosyjskiej)	Imię i nazwisko (pisownia rosyjska)	Informacje identyfikacyjne	Powody umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
4.	Viktor Vasilievich (Vasilyevich) ZOLOTOV	Виктор Васильевич ЗОЛОТОВ	<p>Stanowisko(-a): dyrektor Federalnej Służby Wojsk Gwardii Narodowej Federacji Rosyjskiej (Rosgwardia).</p> <p>Data urodzenia: 27.1.1954</p> <p>Miejsce urodzenia: Sasowo, rosyjska FSRR (obecnie Federacja Rosyjska)</p> <p>Obywatelstwo: rosyjskie</p> <p>Płeć: mężczyzna</p>	<p>Viktor Zolotov jest od 5 kwietnia 2016 r. dyrektorem Federalnej Służby Wojsk Gwardii Narodowej Federacji Rosyjskiej (Rosgwardia), a zatem jest głównodowodzącym wojsk gwardii narodowej Federacji Rosyjskiej, a także dowódcą OMON – Oddziału Mobilnego Specjalnego Przeznaczenia będącego częścią Rosgwardii. Z racji piastowanego stanowiska nadzoruje całą działalność Rosgwardii i OMON. Jako dyrektor Rosgwardii odpowiada za poważne pogwałcenia praw człowieka w Rosji, w tym arbitralne aresztowania i zatrzymania oraz systematyczne i szeroko zakrojone pogwałcenia wolności pokojowego zgromadzania się i zrzeszania się, w szczególności poprzez brutalne tłumienie protestów i demonstracji.</p> <p>Rosgwardia została użyta do stłumienia demonstracji w obronie Aleksieja Nawalnego 23 stycznia 2021 r.; zgodnie z doniesieniami wielu funkcjonariuszy Rosgwardii i OMON stosowało brutalną przemoc wobec protestujących. Siły bezpieczeństwa stosowały agresywne środki wobec wielu dziennikarzy, w tym korespondentki „Meduzy” Kristiny Safronowej, którą uderzył funkcjonariusz OMON, i dziennikarki „Nowej Gaziety” Jelizawiey Kirpanowej, którą uderzono w głowę pałką, co spowodowało krwotok. Siły bezpieczeństwa arbitralnie zatrzymały ponad 300 nieletnich.</p>	2 marca 2021 r.

▼ B

B. Osoby prawne, podmioty i organy